

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 3 listopada 2017 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. - z urzędu, przeliczył T. B. emeryturę od dnia 1 lipca 2016 roku, tj. od daty, od której podjęto wypłatę emerytury. Wysokość emerytury została obliczona, zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej w kwocie 3.267,16 zł brutto. ZUS, do obliczenia emerytury, przyjął 55 % emerytury, obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej (1907,03 zł), oraz 45% emerytury, obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej (1360,13 zł).

Do ustalenia emerytury na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, przyjęto podstawę wymiaru emerytury, obliczoną z okresu 10 lat kalendarzowych 2002-2011. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wynosi 161,39%. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 40 lat, 3 miesiące i 16 dni (tj. 483 miesięcy) oraz nieskładkowe w wymiarze 2 miesiące i 26 dni (tj. 2 miesiące).

Podstawę obliczenia emerytury, zgodnie z art. 26 powołanej ustawy stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę:

- kwota składki zewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 326.609,75 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 464.686,35 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 261,80 m-cy,
- wyliczona kwota emerytury wynosi 3.022,52 zł.

Wysokość emerytury obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 powołanej ustawy wyniosła 3.022,52 zł $((326.609,75 \text{ zł} + 464.686,35) / 261,80)$.

/decyzja z dnia 3 listopada 2017 roku k. 93 - 95 plik II akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji, w dniu 27 listopada 2017 roku, złożyła ubezpieczona T. B. podnosząc, iż jest ona krzywdząca, ponieważ do ustalenia podstawy wymiaru emerytury nie uwzględniono jej zarobków po przyznaniu świadczenia.

/odwołanie z dnia 27 listopada 2017 roku k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 21 grudnia 2017 roku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji. ZUS wskazał ponadto, że zgodnie z obowiązującymi przepisami w przypadku emerytur mieszanych, tj. w części obliczonych według art. 53 ustawy do przeliczenia emerytury mogą być przyjęte zarobki uzyskane wyłącznie w latach poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o emeryturę. Z uwagi na to, że pierwszorazowy wniosek o ustalenie prawa do emerytury wnioskodawczyni zgłosiła w dniu 19 grudnia 2012 roku, a zatem do obliczenia podstawy wymiaru emerytury Oddział przyjął zarobki uzyskane do końca 2011 roku.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 21 grudnia 2017 roku k. 9 - 10v/

Decyzją z dnia 6 grudnia 2017 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu wniosku z dnia 27 listopada 2017 roku odmówił T. B. przeliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury. Organ rentowy wskazał, że przy przeliczeniu podstawy wymiaru emerytury, obliczonej w myśl art. 183 ustawy

emerytalnej, w części ustalonej zgodnie z art. 53 uwzględnia się zarobki uzyskane wyłącznie w latach poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o emeryturę. Zakład zwrócił uwagę, że wniosek o ustalenie prawa do emerytury, obliczonej w myśl art. 183, wnioskodawczyni złożyła w dniu 19 grudnia 2011 roku i, do ustalenia podstawy wymiaru emerytury, obliczonej zgodnie z art. 53, przyjęta została przeciętne podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury tj. z okresu od dnia 1 stycznia 2002 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku. Wobec powyższego, brak podstaw do przeliczenia wskaźnika podstawy wymiaru emerytury, z uwzględnieniem zarobków uzyskanych w latach 2012 - 2015. Organ rentowy podniósł, że zgodnie z art.53 ust.4 w/w ustawy, jeżeli zainteresowany po nabyciu prawa do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym - przy obliczeniu wysokości świadczenia część socjalną oblicza się od aktualnej kwoty bazowej. Zasada powyższa dotyczy sytuacji, gdy wysokość emerytury zostaje obliczona na podstawie dotychczasowych zasad. Natomiast decyzją z dnia 7 listopada 2017 roku ustalono wnioskodawczyni prawo do emerytury, której wysokość została obliczona na podstawie art. 26 tj. w/g nowych zasad ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zatem brak możliwości przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem art. 53 ust. 4.

/decyzja z dnia 6 grudnia 2017 roku k. 10 - 10v plik III akt ZUS/

W dniu 28 grudnia 2017 roku do organu rentowego wpłynęło odwołanie T. B. od ww. decyzji, w którym wniosła o ponowne przeliczenie emerytury z zastosowaniem nowej kwoty bazowej, tj. zgodnie z art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku, albowiem po przejściu na wcześniejszą emeryturę podlegała ubezpieczeniu społecznemu przez ponad 30 miesięcy, a zatem do obliczenia części socjalnej świadczenia powinna zostać przyjęta aktualnie obowiązująca kwota bazowa (zgodnie z wnioskiem). W jej ocenie, organ rentowy powinien dokonać wyliczenia świadczenia, na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej, a nie na podstawie art. 26 tejże ustawy. Tym bardziej, że ZUS obliczył emeryturę na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej i zawiesił wypłatę, z uwagi na to, iż emerytura dotychczasowa jest korzystniejsza.

/odwołanie z dnia 28 grudnia 2017 roku k. 3- 5 akt o sygn. VIII U 235/18/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 26 stycznia 2018 roku organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji. ZUS wskazał ponadto, że brak jest podstaw do przeliczenia świadczenia z nową kwotą bazową, ponieważ art. 53 ust. 4 stosuje się przy obliczaniu przyznawanej emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do innej emerytury. Wnioskodawczyni wcześniejszą emeryturę miała przyznaną od dnia 1 stycznia 2013 roku, a decyzją z dnia 7 listopada 2017 roku Zakład przyznał jej emeryturę z powszechnego wieku, obliczoną zgodnie z art. 26. Możliwość zastosowania nowej kwoty bazowej istniałaby tylko w przypadku przyznawania emerytury z powszechnego wieku i obliczonej zgodnie z art. 183 (emerytury z tego art. przyznawano tylko dla osób przechodzących na świadczenie do 2014 roku). W związku z powyższym nie ma możliwości ponownego obliczenia emerytury z nową kwotą bazową ponieważ nie istnieje już możliwość przyznania emerytury z art. 183. (...) emerytur mieszanych był stosowany dla osób które ukończyły powszechny wiek emerytalny najpóźniej w 2014 roku, a wnioskodawczyni ten wiek uzyskała w 2017 roku po zmianie przepisów.

/odpowiedź na odwołanie z dnia 26 stycznia 2018 roku k. 6 -7akt o sygn. VIII U 235/18/

Zarządzeniem z dnia 2 lutego 2018 roku Sąd połączył sprawę o sygnaturze akt VIII U 235/18 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 2490/17 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 2490/17.

/zarządzenie z dnia 2 lutego 2018 roku k.9 akt o sygn. VIII U 235/18/

Na rozprawie w dniu 7 lutego 2018 roku wnioskodawczyni poparła.

/stanowisko stron powodowej e - protokół z dnia 7 lutego 2018 roku 00:02:14 - 00:02:45 płyta CD k. 22/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni T. B. urodziła się dnia (...).

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 11 stycznia 2013 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2013 roku tj. od daty nabycia uprawnień, zawieszając jej wypłatę, z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia.

Wysokość emerytury została obliczona w myśl art. 183 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017r., poz. 1383), zgodnie z którym emerytura przyznana na wniosek osoby ubezpieczonej urodzonej po dniu 31 grudnia 1948 roku, z wyjątkiem ubezpieczonych, którzy pobrali emeryturę na podstawie przepisów art. 46 lub 50, o ile osoba ta nie była członkiem otwartego funduszu emerytalnego albo złożyła wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa, która osiągnęła wiek uprawniający do emerytury w roku kalendarzowym 2011, wynosi:

- 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz

- 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 53. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury Oddział przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych (2002 - 2011). Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 161,39%. Podstawa wymiaru obliczona poprzez pomnożenie wppw 161,39% przez kwotę bazową 2.974,69 zł. wyniosła 4.800,85 zł. Emerytura obliczona przy uwzględnieniu 36 lat, 10 miesięcy i 21 dni okresów składkowych (442 miesiące) oraz 1 miesiąc i 10 dni (1 miesiąc) okresów nieskładkowych wyniosła 3.015,46 zł.

Obliczenie wysokości emerytury zgodnie z art. 26. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano emeryturę. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę.

- kwota składki zewidencjonowana na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji wynosi: 207.613,25 zł.

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi: 443.326,67 zł.

- średnie dalsze trwanie życia wynosi: 289,80 m-cy,

- wyliczona kwota emerytury wynosi: 2.246,17 zł.

Wysokość emerytury obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 powołanej ustawy wyniosła 2246,17 zł.((...),25 + (...),67 / 289,80)

Wobec osiągnięcia wieku, uprawniającego do emerytury w roku 2011, wysokość świadczenia wyniosła łącznie 2.669,28 zł brutto. ZUS do obliczenia emerytury przyjął 55 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej (1658,50 zł.) oraz 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej (1010.78 zł.).

/decyzja z dnia 11 stycznia 2013 roku k. 16 - 17v plik II akt ZUS/

W dniu 27 stycznia 2016 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem wynagrodzeń za okres dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku.

/wniosek z dnia 27 stycznia 2016 roku k. 20 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 10 marca 2016 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił T. B. przeliczenia podstawy wymiaru emerytury w części obliczonej w myśl art. 53 ustawy, bowiem przy przeliczeniu podstawy wymiaru emerytury obliczonej w myśl art. 183, w części ustalonej zgodnie z art. 53 uwzględnia się zarobki uzyskane wyłącznie w latach poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o emeryturę. Organ rentowy wskazał, że wniosek o ustalenie prawa do emerytury obliczonej w myśl art. 183 wnioskodawczyni złożyła w dniu 19 grudnia 2011 roku i do ustalenia podstawy wymiaru emerytury obliczonej zgodnie z art. 53 przyjęta została przeciętne podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury tj. z okresu od 1 stycznia 2002 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku. Wobec powyższego, brak podstaw do przeliczenia wskaźnika podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskanych w latach 2012 - 2015. Dodatkowo organ rentowy poinformował, że wypłata emerytury podlega nadal zawieszeniu, gdyż kontynuuje wnioskodawczyni zatrudnienie.

/decyzja z dnia 10 marca 2016 roku k. 24 plik II akt ZUS/

W dniu 29 lipca 2016 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o podjęcie wypłaty emerytury przedkładając świadectwo pracy potwierdzające fakt rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

/wniosek z dnia 29 lipca 2016 roku k. 25 plik II akt ZUS, świadectwo pracy z dnia 28 lipca 2016 roku k. 26 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 18 sierpnia 2016 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. ustalił wysokość i podjął wypłatę T. B. zaliczki na poczet przysługującej emerytury od dnia 1 lipca 2016 roku, tj. od dnia, w którym zgłoszono wniosek. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej na kwotę 3.267,16 zł brutto. ZUS do obliczenia emerytury przyjął 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej (1907,03 zł) oraz 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej (1360,13 zł).

Do ustalenia emerytury na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, przyjęto podstawę wymiaru emerytury obliczoną z okresu 10 lat kalendarzowych 2002-2011. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wynosi 161,39%. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 36 lat, 11 miesięcy i 3 dni (tj. 443 miesięcy) oraz nieskładkowe w wymiarze 1 miesiąc i 10 dni (tj. 1 miesiąc).

Podstawę obliczenia emerytury zgodnie z art. 26 powołanej ustawy stanowi kwota kładek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę:

- kwota składki zewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 326.609,75 zł,
- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 464.686,35 zł,
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 261,80 m-cy,
- wyliczona kwota emerytury wynosi 3.022,52 zł.

Wysokość emerytury obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 powołanej ustawy wyniosła 3.022,52 zł ((326609,75 zł + (...),35) / 261,80).

/decyzja z dnia 18 sierpnia 2016 roku k. 27 - 28 v plik II akt ZUS/

W dniu 14 września 2016 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym złożono wniosek tj. okres od 1 stycznia 2006 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku.

/wniosek z dnia 14 września 2016 roku k. 30 - 32 plik II akt ZUS/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych pismem z dnia 4 października 2016 roku poinformował wnioskodawczynię o braku możliwości takiego przeliczenia.

/pismo z dnia 4 października 2016 roku k. 33 plik II akt ZUS/

W dniu 16 listopada 2016 roku wnioskodawczym złożyła odwołanie, zarzucając - nie wydanie przez ZUS decyzji w sprawie ponownego przeliczenia emerytury.

/pismo z dnia 16 listopada 2016 roku k. 37 - 41 plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 21 listopada 2016 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawczyni prawa do przeliczenia emerytury.

/decyzja z dnia 21 listopada 2016 roku k. 34 plik II akt ZUS/

W dniu 18 stycznia 2017 roku T. B. złożyła odwołanie od powyższej decyzji do Sądu Okręgowego w Łodzi.

/odwołanie z dnia 18 stycznia 2017 roku k. 64- 65 v plik II akt ZUS/

Sąd Okręgowy w Łodzi, wyrokiem z dnia 3 lipca 2017 roku w sprawie o sygn. akt: VIII U 158/17, oddalił odwołanie wnioskodawczyni. Wyrok z dniem 25 lipca 2017 roku stał się prawomocny.

/wyrok z dnia 3 lipca 2017 roku k. 82 - 82v plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją **z dnia 3 listopada 2017 roku**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. - z urzędu przeliczył T. B. emeryturę od dnia 1 lipca 2016 roku, tj. od daty, od której podjęto wypłatę emerytury. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej na kwotę 3.267,16 zł brutto. ZUS do obliczenia emerytury przyjął 55 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej (1907,03 zł) oraz 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej (1360,13 zł).

Do ustalenia emerytury na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej przyjęto podstawę wymiaru emerytury obliczoną z okresu 10 lat kalendarzowych 2002-2011. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wynosi 161,39%. Do ustalenia wysokości emerytury ZUS uwzględnił okresy składkowe w wymiarze 40 lat, 3 miesiące i 16 dni (tj. 483 miesiące) oraz nieskładkowe w wymiarze 2 miesiące i 26 dni (tj. 2 miesiące).

Podstawę obliczenia emerytury zgodnie z art. 26 powołanej ustawy stanowi kwota kładek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składki i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia, dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę:

- kwota składki zewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi 326.609,75 zł,

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 464.686,35 zł,

- średnie dalsze trwanie życia wynosi 261,80 m-cy,

- wyliczona kwota emerytury wynosi 3.022,52 zł.

Wysokość emerytury obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 powołanej ustawy wyniosła 3.022,52 zł ((326609,75 zł + (...),35) / 261,80).

/decyzja z dnia 3 listopada 2017 roku k. 93 - 95 plik II akt ZUS/

W dniu 6 października 2017 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie prawa do emerytury z powszechnego wieku.

/wniosek z dnia 6 października 2017 roku k. 1- 3 plik III akt ZUS/

Decyzją z dnia 7 listopada 2017 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. przyznał wnioskodawczyni prawo do emerytury od dnia 1 października 2017 roku, tj. od daty wejścia w życie przepisów. Wysokość świadczenia została obliczona tylko według zasad z art. 26 ustawy o FUS. Emerytura ustalona ww. decyzją została zawieszona z uwagi na fakt, iż jest świadczeniem mniej korzystnym. Kontynuowana była wypłata emerytury mieszanej obliczonej według zasad z art. 183 ustawy o FUS.

/decyzja z dnia 7 listopada 2017 roku k. 7 - 8 v plik III akt ZUS/

W dniu 27 listopada 2017 roku wnioskodawczyni złożyła wniosek o przeliczenie świadczenia emerytalnego obliczonego według zasad z art. 183 ustawy o FUS.

/wniosek z dnia 27 listopada 2017 roku k. 9 - 9v plik III akt ZUS/

Zaskarżoną **decyzją z dnia 6 grudnia 2017 roku**, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po rozpatrzeniu wniosku z dnia 27 listopada 2017 roku odmówił T. B. przeliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury. Organ rentowy wskazał, że przy przeliczeniu podstawy wymiaru emerytury obliczonej w myśl art. 183 ustawy emerytalnej, w części ustalonej zgodnie z art. 53 uwzględnia się zarobki uzyskane wyłącznie w latach poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o emeryturę. Zakład zwrócił uwagę, że wniosek o ustalenie prawa do emerytury obliczonej w myśl art. 183 wnioskodawczyni złożyła w dniu 19 grudnia 2011 roku i do ustalenia podstawy wymiaru emerytury obliczonej zgodnie z art. 53 przyjęta została przeciętne podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury tj. z okresu od dnia 1 stycznia 2002 roku do dnia 31 grudnia 2011 roku. Wobec powyższego brak podstaw do przeliczenia wskaźnika podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem zarobków uzyskanych w latach 2012 - 2015. Organ rentowy podniósł, że zgodnie z art.53 ust.4 w/w ustawy, jeżeli zainteresowany po nabyciu prawa do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym - przy obliczeniu wysokości świadczenia część socjalną oblicza się od aktualnej kwoty bazowej. Zasada powyższa dotyczy sytuacji, gdy wysokość emerytury zostaje obliczona na podstawie dotychczasowych zasad. Natomiast decyzją z dnia 7 listopada 2017 roku ustalono wnioskodawczyni prawo do emerytury, której wysokość została obliczona na podstawie art. 26 tj. w/g nowych zasad ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zatem brak możliwości przeliczenia świadczenia z uwzględnieniem art. 53 ust. 4.

/decyzja z dnia 6 grudnia 2017 roku k. 10 - 10v plik III akt ZUS/

W okresie od 3 czerwca 1977 roku do dnia 31 grudnia 2000 roku T. B. była zatrudniona w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa (...) zaś od dnia 1 stycznia 2001 roku do dnia 28 lipca 2016 roku w (...) Państwowe Spółce Akcyjna w wymiarze pełnego etatu ostatnio na naczelnika wydziału.

/świadczenie pracy z dnia 28 lipca 2016 roku k. 5/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych. Stan faktyczny w sprawie niniejszej nie budzi wątpliwości, wątpliwości budzi, natomiast, sposób interpretacji przepisów prawa..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, odwołania nie zasługiwały na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią **art. 114 ust. 1 pkt 1** ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 roku, poz. 1383) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

W myśl zaś **art. 183 ust 6** ustawy emerytalnej do ponownego ustalenia wysokości emerytury, o której mowa w ust. 1 -5 z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się art. 108.

Zgodnie z **art. 108 ust 1** cytowanej ustawy jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w **art. 24 lub 24a**, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony **w ust. 2**.

Z kolei **ust 2 art. 108** ww ustawy stanowi, że emerytury obliczone według zasad określonych w art. 26 powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa **w art. 24 i 24a**, i zwaloryzowanych zgodnie z **art. 25** przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem **ust. 4 i 5**.

Zatem w **myśl art. 108 ust. 1** ustawy emerytalnej zawiera zasadę ponownego ustalania świadczenia w przypadku podlegania przez emeryta urodzonego po dniu 31 grudnia 1948 r. ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, jeżeli przeszedł on na emeryturę określoną w art. 24 ustawy emerytalnej (czyli w przypadku przejścia na emeryturę po osiągnięciu wieku emerytalnego, wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn) lub 24a ustawy emerytalnej (czyli w przypadku przejścia na emeryturę po rencie z tytułu niezdolności do pracy). Wysokość otrzymywanego przez emeryta świadczenia ulega ponownemu ustaleniu. Świadczenie obliczane według zasad określonych w art. 26 ustawy emerytalnej jest powiększane o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury i zwaloryzowanych przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia, ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury.

Na wstępie warto przypomnieć, że decyzją z dnia 11 stycznia 2013 roku organ rentowy przyznał T. B. prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2013 roku ustalając jej wysokość według zasad przewidzianych **w art. 183 ust. 3** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wyliczona w ten sposób emerytura obejmowała kwotę odpowiadającą 55% emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 45% emerytury obliczonej na podstawie art. 26 wymienionej ustawy. Wypłata świadczenia została zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia przez ubezpieczoną. Decyzją z dnia 18 sierpnia 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych podjął wypłatę emerytury w związku z rozwiązaniem stosunku pracy po uprzednim ponownym ustaleniu jej wysokości. Wnioskodawczyni obecnie natomiast złożyła zastrzeżenia co do wysokości podstawy

wymiaru świadczenia podnosząc, że organ rentowy w sposób nieuprawniony nie uwzględnił zarobków po przyznaniu świadczenia.

W zaistniałej zatem sytuacji faktycznej podstawowe znaczenie dla oceny prawidłowości zaskarżonego decyzji posiadała wykładnia **art. 183 ust. 6**, w aspekcie możliwości ponownego ustalenia wysokości emerytury odwołującej się, z zastosowaniem do wyliczenia części "składowej" świadczenia, stanowiącej 55% emerytury, obliczonej na podstawie art. 53 ustawy, nowej kwoty bazowej. Przepis ten stanowi, że "do ponownego ustalenia wysokości emerytury, o której mowa w ust. 1-5, z tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury stosuje się art. 108". W ocenie Sądu Okręgowego, treść cytowanego przepisu wynikająca z jego brzmienia (wykładnia językowa), nie pozostawia wątpliwości, że w razie podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania emerytury "mieszanej" przeliczenie takiego świadczenia następuje według zasad przewidzianych dla emerytur wypłacanych z nowego systemu emerytalnego (art. 108), co polega na powiększeniu emerytury o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, i zwaloryzowanych zgodnie z art. 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury. Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek zaewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury. Taka regulacja oznacza, że wykluczona jest możliwość stosowania innego mechanizmu przeliczenia emerytury.

Regulacja **art. 183 ust. 6** ustawy, co wynika z brzmienia przepisu (unormowanie pozytywne) jest regulacją pełną, jednoznacznie określającą sposób ponownego ustalenia wysokości emerytury "mieszanej" poprzez odwołanie się do **art. 108 ustawy**.

Nadto warto zauważyć, że za takim rozumieniem omawianego przepisu przemawiają także reguły wykładni funkcjonalnej i celowościowej. Przepis art. 183 ustawy emerytalnej jest bowiem przepisem przejściowym i dotyczy, tzw. "emerytury mieszanej". Emerytura tego rodzaju została przewidziana dla pierwszych roczników ubezpieczonych objętych nowym systemem emerytalnym, tj. dla osób, które osiągnęły wiek emerytalny w latach 2009-2014, jeżeli nie pobierają emerytury w systemie zdefiniowanego świadczenia i nie były członkami otwartego funduszu emerytalnego albo złożyły wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. Grupa osób, o których mowa, może otrzymać emeryturę składającą się z kwoty odpowiadającej określonemu procentowi emerytury wyliczonej w systemie zdefiniowanego świadczenia (**zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej**) i z kwoty odpowiadającej określonemu procentowi emerytury wyliczonej według nowych zasad, tj. w systemie zdefiniowanej składki (zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej). W razie podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym po dniu przyznania tzw. emerytury mieszanej przeliczenie takiego świadczenia następuje według zasad przewidzianych dla emerytur wypłacanych z nowego systemu emerytalnego (**art. 183 ust. 6 w zw. z art. 108**),.

Co istotne w emeryturze obliczanej na podstawie art. 183 ustawy emerytalnej, nie zwiększa się części kapitałowej tego obliczenia. W odniesieniu do okoliczności sprawy nie zwiększa się kwoty obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, której 45% jest jednym ze składników emerytury. Zwiększenie obliczone na podstawie art. 108 ust 2 ustawy emerytalnej przyjmuje się w 100%. Tak ustalony mechanizm, gdyby przyjąć, że możliwe jest doliczenie okresów składkowych do części obliczanej na podstawie art. 53, powodowałby podwójną korzyść z jednego tytułu. Oczywiście możliwe jest doliczenie okresów składkowych do części obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej, ale zasadniczo tylko w odniesieniu do okresów sprzed przyznania emerytury, o ile wcześniej ich nie uwzględniono. Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów powszechnych (zob. wyroki sądów powszechnych: Sądu Apelacyjnego: w L. z 5 września 2012 r. III AUa 677/12, LEX nr 1220544; Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 11 lutego 2015 r., III AUa 1009/14, LEX nr 1649022; Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 24 czerwca 2014 r., III AUa 1043/13, LEX nr 1483798; Sądu Okręgowego w Kaliszu z 17 września 2013 r., V U 782/13, LEX nr 1717165).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że organ rentowy prawidłowo odmówił prawa do przeliczenia podstawy wymiaru, bowiem zgodnie z obowiązującymi przepisami w przypadku emerytur mieszanych, tj. w części obliczonych według art. 53 ustawy emerytalnej do przeliczenia emerytury mogą być przyjęte zarobki uzyskane wyłącznie w latach poprzedzających rok zgłoszenia wniosku o emeryturę. Z uwagi na to, że pierwszorazowy wniosek o ustalenie prawa do emerytury wnioskodawczyni zgłosiła w dniu 19 grudnia 2012 roku, a zatem do obliczenia podstawy wymiaru emerytury Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął zarobki uzyskane do końca 2011 roku.

A co za tym idzie nie było możliwe przyjęcie zarobków za okres 2012 -2015 - jak chciała tego odwołująca się - ponieważ przepisy ustawy emerytalnej w sposób ścisły regulują w jakim przypadku jest możliwe skorzystanie z dyspozycji powyższych norm prawnych. W tej sytuacji nie ma wątpliwości, że decyzja ZUS z dnia 3 listopada 2017 roku była prawidłowa.

Brak było również podstaw do uwzględnienia również odwołania wnioskodawczyni co do drugiej zaskarżonej decyzji tj. z dnia 6 grudnia 2017 roku, którą to organ rentowy odmówił przeliczenia emerytury T. B. z zastosowaniem nowej kwoty bazowej.

Kwestię zasadności żądania ubezpieczonego, należało - zdaniem Sądu Okręgowego - rozpoznać przy uwzględnieniu treści **art. 53 ust 4** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748).

Przepis ten ust 1 stanowi, emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
- 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
- 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych - z uwzględnieniem art. 55.

Przy obliczaniu emerytury okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy (ust 2).

Emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w **art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2**, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury (ust 4).

Przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany, po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (ust 4).

Przepisy **ust. 3 i 4** stosuje się odpowiednio, jeżeli podstawę wymiaru emerytury stanowi podstawa wymiaru emerytury przyjętej do obliczenia świadczenia przedemerytalnego (ust 5).

Zasadnym było zatem ustalenie, czy możliwym było przeliczenie świadczenia ubezpieczonej w oparciu o treść art. 53 ust. 4 ustawy emerytalno rentowej.

Ustalenia, we wskazanym zakresie, odnieść należało do treści **art. 21 ust. 1 i ust. 2** ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zgodnie z którym - podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

- 1) podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15. Zgodnie z art. 21 ust. 2 przepis ust. 1 pkt 1 stosuje się również przy ustalaniu podstawy wymiaru:

2) emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury - co bezsprzecznie miało miejsce w przypadku ubezpieczonego - oraz (pkt 2) renty z tytułu niezdolności do pracy dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty albo do emerytury.

Jednocześnie, stosownie do treści **art. 53 ust. 3** ustawy o emeryturach i rentach z FUS emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Przepisu tego nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym - ust. 4 art. 53 ustawy. Podstawę wymiaru nowego świadczenia (np. emerytury w wieku powszechnym 60/65 lat) stanowi zwaloryzowana podstawa wymiaru poprzednio przyznanej emerytury (np. wcześniejszej w wieku 55/60 lat), zaś część socjalną ustala się, jako 24% kwoty bazowej obowiązującej w dacie nabycia prawa do nowej emerytury, o ile zainteresowany posiada 30-miesięczny okres ubezpieczenia następujący po dacie przyznania pierwotnego świadczenia (szerzej zob. A. Kuchowicz, Jak podwyższyć..., s. 24 i nast.). Istotne jest również w tej mierze stanowisko, jakie zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 10 września 2009 r., I UZP 6/09 (Lex nr 527133), w której wskazał, iż podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury stanowi podstawa wymiaru poprzedniej emerytury w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu emerytury (art. 21 ust. 1 pkt 1 w związku z ust. 2 pkt 1). W obliczeniu emerytury zwykłej po wcześniejszej nie ma zastosowania przepis art. 21 ust. 1 pkt 2, czyli nie jest możliwe ustalenie podstawy wymiaru nowej (powszechnej) emerytury na nowo w myśl **art. 15**. Wynika to z odniesienia reguły ustalania podstawy wymiaru nowej emerytury tylko do przepisu **art. 21 ust. 1 pkt 1**, czyli do podstawy wymiaru poprzedniej emerytury. Brak jest zatem podstawy prawnej, która pozwalałaby przyjąć nową kwotę bazową do obliczenia podstawy wymiaru nowej (kolejnej) emerytury. Uzyskanie pierwszej emerytury łączy się z zastosowaniem określonej kwoty bazowej do ustalenia jej podstawy wymiaru i dalej emerytura powiązana jest z tą podstawą wymiaru emerytury. Podstawy tej nie zmienia przepis art. 53, w oparciu o który oblicza się później ustalaną emeryturę. Innymi słowy, dodane przepisy ust. 3 i 4 nie dotyczą zmiany kwoty bazowej w podstawie wymiaru emerytury. Przepis **art. 53 ust. 4** wymaga tylko zmiany kwoty bazowej w części socjalnej emerytury, gdy zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 53 ust. 3 i 4 w związku z ust. 1 pkt 1), którego to warunku ubezpieczony również nie spełnił.

W niniejszej sprawie, wnioskodawczyni nie zgadza się z zaskarżoną decyzją podnosząc, iż powinna mieć przeliczoną emeryturę z zastosowaniem nowej kwoty bazowej, z uwagi na fakt, iż po przyznaniu emerytury w 2013 roku przepracowała ponad 30 miesięcy.

Zdaniem Sądu Okręgowego - jak słusznie podniósł organ rentowy - brak jest podstaw do przeliczenia świadczenia z nową kwotą bazową, ponieważ **art. 53 ust. 4** stosuje się przy obliczaniu przyznawanej emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do innej emerytury. Wnioskodawczyni wcześniejszą emeryturę miała przyznaną od dnia 1 stycznia 2013 roku, a decyzją z dnia 7 listopada 2017 roku Zakład przyznał jej emeryturę z powszechnego wieku, obliczoną zgodnie z art. 26. Możliwość zastosowania nowej kwoty bazowej istniałaby tylko w przypadku przyznawania emerytury z powszechnego wieku i obliczonej zgodnie z art. 183 (emerytury z tego przepisu przyznawano tylko dla osób przechodzących na świadczenie do 2014 roku). W związku z powyższym, nie ma możliwości ponownego obliczenia emerytury z nową kwotą bazową, ponieważ nie istnieje już możliwość przyznania emerytury z art. 183. **(...) emerytur mieszanych był stosowany dla osób, które ukończyły powszechny wiek emerytalny najpóźniej w 2014 roku, a wnioskodawczyni ten wiek uzyskała w 2017 roku, po zmianie przepisów.**

Zatem, zastosowanie, powyższej regulacji, do wnioskodawczyni, nie było możliwe, co czyni zaskarżoną decyzję prawidłową a odwołanie niezasadnym.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołania T. B. , jako niezasadne, uznając tym samym prawidłowość wydanych, w dniu 3 listopada 2017 roku oraz w dniu 6 grudnia 2017 roku, decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T..

Zarządzenie : odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni

E.W.